

آینده‌پژوهی هویت ملی در نظام آموزشی ایران

● فردوس خجسته^۱، علیرضا عصاره^۲، ابراهیم حاجیانی^۳، علیرضا عراقیه^۴

چکیده:

هدف از این مطالعه شناسایی پیشran‌های تأثیرگذار بر هویت ملی در نظام آموزشی تا سال ۱۴۱۰ ایران و بررسی جایگاه این پیشran‌ها از لحاظ تأثیرگذاری و تأثیرپذیری بر یکدیگر است. این پژوهش از لحاظ روش‌شناختی از نوع آمیخته با رویکرد اکتشافی نسبت به آینده است و از طریق راهبرد سند کاوی و به کارگیری روش دلفی انجام گرفته است. نتایج پژوهش نشان داد روندهای جهانی‌شدن، آموزش شهروندی، رسانه‌ها، ویژگی‌ها و شخصیت معلم و چند فرهنگ‌گرایی بیشترین تأثیر را بر هویت ملی در نظام آموزشی خواهند داشت. وضعیت اقتصادی جامعه از پیشran‌های تأثیرگذار است و متغیرهای آموزش سیاسی، تمرکز‌زدایی از نظام آموزشی و گسترش خط و زبان فارسی نسبت به سایر پیشran‌ها، متغیرهای مستقل هستند. معماری فضای مدرسه و مرکز آموزشی و رابطه خانواده و مدرسه نسبت به دیگر متغیرها، تأثیرپذیری بیشتری خواهند داشت. ازین‌رو، پیشنهاد می‌شود نظام آموزشی، متغیرهای تأثیرگذار بر هویت ملی را موردنوجه قرار داده، با به کارگیری برنامه‌های متنوع در تعمیق و تکوین هویت ملی و حفظ انسجام فرهنگی و اجتماعی تلاش کند.

وازگان کلیدی:

هویت ملی، آینده‌پژوهی، نظام آموزشی.

۱. دکترای برنامه درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی. تهران. ایران (نویسنده مسئول)
fer.khojasteh.psy@iauctb.ac.ir
۲. استاد گروه علوم تربیتی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی. تهران. ایران
Alireza_assareh@sru.ac.ir
ehajiani@yahoo.com
۳. دانشیار جامعه‌شناسی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری. تهران. ایران.
alireza.araghieh@gmail.com
۴. دانشیار گروه علوم تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اسلامشهر. اسلامشهر. ایران.

مقدمه

در عصر حاضر که مرزهای جغرافیایی و سیاسی کشورها در پرتو فرایند جهانی شدن شکسته شده، تقویت هویت ملی از مسائل اساسی و ضروری است که نیل به آن مستلزم تلاش وافری است. پدیدهٔ جهانی شدن انسان‌ها را به‌سوی یکپارچگی و به‌عبارت دیگر پیوستن به دهکدهٔ جهانی سوق داده است. به همین دلیل لازم است که حکومت‌هاراهکارهایی برای ایجاد تعقیل به جامعهٔ ملی در بین شهر و ندان خویش بیابند. ملی‌گرایی شامل سر سپردن فرد به ملت، سرزمین و مصالح و منافع آن است. از نظر تاریخی ملی‌گرایی که بر دولت - ملت مبتنی است، توانسته است روح و فادری را در گروه‌های ملی ایجاد کند (گوتک، ۱۳۹۲: ۳۳۷). با آنکه هویت ملی بهمنزلهٔ یکی از سطوح عالی هویت، در تکوین و تداوم جوامع انسانی اهمیت ویژه‌ای دارد، در عین حال از جنبه‌های مختلف می‌تواند برای پژوهشگران به عنوان یک مسئلهٔ مطرح باشد. اولین جنبه از مسئله بودن هویت در درون خود این مفهوم نهفته است. با وجود تلاش‌های زیاد در رشتۀ‌های مختلف علمی، برای تعریف هویت و مشخص نمودن مؤلفه‌های آن، هم چنان ساختار، خصوصیات و فرایند شکل‌گیری آن مورد سؤال است. هویت با ماهیت انتزاعی، چندبعدی و مبهمی که دارد، دغدغهٔ فکری بشر در طول تاریخ بوده است. پارادوکس‌های هویتی از جمله، شباهت و تفاوت، ثبات و تغییر، ایستایی و پویایی، خود و دیگری، فرد و اجتماع، منحصر به‌فرد بودن و اشتراکی بودن، دارابودن هم‌زمان باز احساسی و عقلانی و وحدت و کثرت در دوره‌های مختلف، ذهن اندیشمندان این حوزه را به خود مشغول کرده و زمینه‌ساز تحقیقات در زمینهٔ هویت بوده است. در جامعهٔ مدرن، این موضوع، درون مایهٔ بسیاری از بحث‌ها را دربر می‌گیرد و بحران هویت که جوامع مدرن را تحت الشاعر قرار داده، بر گسترهٔ این مبحث افزوده است (ذاکری، شمشیری و خرمایی، ۱۳۹۴: ۶). دومین جنبهٔ مسئله بودن هویت ملی، در دوران معاصر، به وجود آمدن پدیده‌هایی همچون جهانی شدن، مدرنیته، مهاجرت، توسعهٔ شهرنشینی، توسعهٔ اقتصادی، تشکیلات اقلیت‌های قومی، جنبش‌های مذهبی و فمینیستی، فضای مجازی و فناوری‌های نوین است. جهانی شدن با برهم ریختن فضای انحصاری ملت‌ها و کاهش دادن قدرت تولید هویت‌سازی و تغییر سبک زندگی سنتی، تنوع و تقابل‌های فرهنگی و قومیتی و ایجاد هویت‌های التقاطی و رویارویی مذهب و فراهم کردن جامعهٔ شبکه‌ای و نفوذ‌پذیر نمودن مرزها بر پیچیدگی مسئله‌ی هویت به‌خصوص هویت ملی افزوده است. جامعه ایران نیز از جامعهٔ جهانی جدا نبوده و از عوامل فوق تأثیر پذیرفته است. از سال ۱۳۷۰.ش. جهانی شدن و رسانه‌های جدید اطلاعاتی و ارتباطی فضای سیاسی، اجتماعی و فرهنگی کشور را فراگرفته و گسترش و نفوذ ماهواره‌ها و اینترنت به تدریج گرایش‌ها و رفتارها و کنش‌های اجتماعی در جامعه به‌ویژه نسل نوجوان و جوان را متأثر ساخته و تغییرات و پیامدهایی را در حوزه‌های مختلف فرهنگی و هویتی به همراه داشته است (میرمحمدی و ساروخانی، ۱۳۹۱: ۶). اگر وضعیت هویت ملی در طی دو قرن اخیر ایران را مورد توجه قرار دهیم با وضعیت چندان خوشایندی روبه‌رو نمی‌شویم. در دو قرن حاضر ایرانیان برای تکوین مفهوم هویت ملی، دائم در کشمکش بین تجدد

و سنت، یا هویت ملی، اسلامی و جهانی بسر برده‌اند (حاجیانی، ۱۳۷۹). این وضعیت در جریان گذار جامعه از وضعیت سنتی یعنی ثبات و همسانی به وضعیت مدرن که در آن حرکت و تمایزات بنیادی وجود دارد دیده می‌شود. بدین لحاظ است که ضرورت انسجام ملی در سطوح ساختاری جامعه امری ضروری است. جنبه سوم مسأله بودن هویت در این پژوهش به حوزه نظام آموزشی برمی‌گردد. مرحله حساس هویت‌یابی فرد، دوران نوجوانی است، چراکه از یک طرف فرد با رسیدن به دوره نوجوانی، به مرحله رشد شناختی عملیات انتزاعی رسیده و قادر خواهد بود که جنبه‌های مختلف خود را یکپارچه‌سازی کند و یک در ک از کلیت و وحدت، برایش حاصل آید و از طرف دیگر ماهیت انتزاعی هویت، به گونه‌ای است که تا فرد به مرحله تفکر انتزاعی نرسد، قادر به درک آن؛ به گونه‌ای منسجم و یکپارچه نخواهد بود. از این‌رو مرحله نوجوانی در جریان شکل‌گیری هویت، حیاتی خواهد بود. از دیدگاه اریکسون^۱ نوجوان باید بین تصور و برداشتی که از خود دارد و تصویری که از استنباط و انتظار دیگران از خود کسب می‌کند هماهنگی ایجاد کند (Eriksen, 1993: 94). اریکسون تأکید می‌کند که هویت، زمانی حاصل می‌شود که نوجوان به یک احساس منسجم از اینکه در زندگی به دنبال چه چیزی است، دست یافته باشد و اگر ابهامات بیش از حدی درباره تعهدات و ارزش‌های کنونی، برای او مطرح شود، دچار بحران هویت خواهد شد (Miley, ۱۳۹۲: ۱۳۸). از این‌رو نظام آموزشی که با نوجوانان به طور مستمر در ارتباط است یک هدف و وظيفة اساسی را بر عهده دارد و آن ایجاد وضعیت مشخصی از هویت در فرآگیران است. چنانکه بیلانت و ساندرز^۲ (۲۰۰۲) معتقدند، هر نوع سیاستگذاری در جهت تقویت مدنیت، با محوریت و مرکزیت محیط‌های آموزشی مثل مدارس و دانشگاه‌ها صورت می‌پذیرد. زیرا نظام آموزشی اصلی‌ترین نهادی است که وظيفة جامعه‌پذیری نسل جدید و درونی سازی ارزش‌ها و اصول حاکم بر جامعه را به عهده دارد (بازرگان، ۱۳۹۷: ۲). هویت ملی دانش‌آموzan پس از خانواده، از طریق گفتمان با پیرامون خود در نظام آموزشی شکل می‌گیرد. این نهاد اجتماعی-فرهنگی در ایران با در اختیار داشتن پانزده میلیون دانش‌آموز در بیش از یکصد و بیجاه هزار مدرسه عهده‌دار تربیت نسل آینده است و غفلت در این شرایط به دلیل گستردگی و اهمیت آن می‌تواند صدمات غیرقابل جبرانی به بار آورد. به همین دلیل نقش برنامه‌های آینده‌نگر و تحقیقات آینده‌پژوهانه در این زمینه، تعیین کننده خواهد بود. شناسایی پیشانه‌های هویت ملی از پژوهش‌های مهم آینده‌پژوهی است که به مطالعه متغیرهای پایداری یا تغییرپذیری هویت ملی در نظام آموزشی، می‌پردازد و از این‌رو فرایند تغییر و چگونگی هویت ملی در آینده را پیش‌بینی می‌کند. در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش (۱۳۹۰) نیز، به ضرورت آینده‌پژوهی تأکید شده است، برای نمونه در بند ۲۹ فصل دوم بیانیه ارزش‌ها آمده است: «آینده‌پژوهی و پایش تحولات مؤثر بر تعلیم و تربیت رسمی عمومی به منظور ایفای نقش فعال در مواجهه با چالش‌های پیش رو در عرصه‌های

1. Eriksen

2. Billante, N. and Saunders, P

مختلف». با این وجود تاکنون مطالعات آینده‌پژوهانه کمی در حوزه آموزش و پرورش انجام شده است. در این پژوهش کوشش شده است با رویکرد تفسیرگرایی و تحلیل یافته‌ها، و با استفاده از روش آینده‌پژوهی، پیشران‌های هویت ملی در حوزه آموزش و پرورش شناسایی و تحلیل شده، به سؤال زیر پاسخ داده شود:

متغیرها (پیشران‌ها) ای تاثیرگذار بر هویت ملی در نظام آموزشی تا سال ۱۴۱۰ ایران کدامند؟
و این پیشران‌ها از لحاظ تأثیرگذاری و تأثیرپذیری چه جایگاهی دارند؟

مبانی نظری پژوهش

در عرصه نظری، می‌توان به سه رویکرد درباره هویت اشاره کرد: رویکرد جوهرگرایانه، سازه گرایی اجتماعی و رویکرد گفتمانی. لاک و دکارت را چهره‌های مشهور رویکرد جوهرگرایانه باید دانست. مفهوم هویت در این رویکرد بر این عقیده استوار است که در انسان هسته درونی یا (خود) ای وجود دارد. این خود در بد و تولد ظاهر می‌شود و در طی زمان به ترتیج گشوده می‌شود. جان لاک معتقد است خود به عنوان خاطره خوبی‌ها و بدی‌ها به عنوان یک امر واقعی در آگاهی، استمرار و مشابهت آگاهی، به هویت امکان بقا می‌دهد و این امر از نظر وی مسئولیت اخلاقی فردی است (اکبری، ۱۳۸۵: ۱۳). رویکرد جوهر گرایانه در بنیاد به وجود هسته سخت و پایداری در هویت انسانی اعتقاد دارد. این هسته سخت، خصوصیاتی را به نحو ذاتی و جبری در هویت انسانی پدیدار می‌آورد. هر فرد در رویکرد فردگرایانه و هر جماعتی در رویکرد جامعه گرایانه دارای یک هسته هویتی سخت است که هویت او را پدید می‌آورد، قوام می‌بخشد و از توانایی تاریخی برخوردار می‌سازد (اکبری و عزیزی، ۱۳۸۷: ۱۴).

سازه گرایی اجتماعی یا جامعه‌پذیری رهیافتی است جامعه‌شناختی که موضوع هویت را از رهگذر کنش متقابل بین فرد و جامعه مورد رسیدگی قرار می‌دهد. از این منظر انسان همچنان حامل هسته‌ای باطنی است که همان من واقعی است، «من»‌ی که از طریق عوامل فرهنگی خارج و داخل و هویت‌هایی که از آن‌ها برون می‌تابد، شکل می‌گیرد. هویت در این دیدگاه، میان شکاف حوزه خصوصی و عمومی پل می‌زند. همچنین جامعه‌شناسان، هویت جمعی یا اجتماع را محصول فرآیند اجتماعی شدن انسانی می‌دانند. به نظر جرج هربرت مید، از چهره‌های مشهور این رویکرد، هر فرد هویت یا خویشتن خود را از طریق سازمان‌دهی نگرش‌های فردی دیگران در قالب نگرش‌های سازمان یافته اجتماعی یا گروهی شکل می‌دهد (ریترز، ۱۳۸۸: ۷۵). در واقع نظریه مید درباره خود و نحوه تکوین آن به خوبی نشان می‌دهد که هویت مضمون و ماهیتی اجتماعی دارد. در نگاه ریچارد جنکینز^۲ (۱۳۹۹) همه هویت‌های

1. Mead, George Herbert

2. Jenkins, Richard

انسانی به یک معنا هویت اجتماعی هستند. هویت به معنا مربوط می‌شود و معنا در اثر توافق و عدم توافق به دست می‌آید. ساروخانی و کروبی (۱۳۸۸) معتقدند، اجتماعی شدن، فرایند آموزش ارزش‌ها، شکل‌گیری طرز تلقی‌ها و فرآیند رفتارهای متناسب با هنجارهای پذیرفته شده یک جامعه است. در این رویکرد فرد با تحقق فرایند اجتماعی شدن، هویت یا من اجتماعی می‌یابد. همچنین دانستنی‌های ضروری را برای انجام دادن درست نقش‌های اجتماعی کسب می‌کند.

در رویکرد گفتمانی، هویت ضرورتاً و به‌طور مستمر از گوهر ثابتی برخوردار نیست، هویت، کارناوال متغیر و متحرک است که همواره در ارتباط با جریان‌هایی که ما نماینده یا مخاطب‌شان واقع می‌شویم و از طریق نظام‌های فرهنگی که ما را احاطه کرده‌اند؛ شکل می‌یابد و تغییر می‌کند. هویت انسان از لحاظ تاریخی و اجتماعی معلق در فضاست و به‌وسیله کردارهای تاریخی تغییر سمت می‌دهد. بنابراین از این منظر، از انسان ذاتی یا هویت ذاتی نمی‌توان سخن گفت، زیرا انسان تجلی‌های تاریخی گوناگون پیدا می‌کند. الگوی تبیین شده در این رویکرد به هویت از منظر تاریخی و نه از منظر زیست‌شناسی می‌نگرد و معتقد است انسان موضوع هویت‌های گوناگون در زمان‌های مختلف است، هویت‌هایی که پیرامون یک «من» منسجم نمی‌شوند. از این رو تعیین هویت انسان، همواره در حال دگرگونی است. آنچه در فرایند شکل‌گیری هویت، قابل تأمل و تعمق است صرفاً منطق تکرار پذیری نشانه‌ها و نمادهای هویتی از بستر یک گفتمان به گفتمان دیگر است (تاجیک، ۱۳۸۴: ۴۶). برای رویکرد گفتمانی هیچ هویت اجتماعی بنیادینی در کار نیست. قدرت و دانش در هر عصری هویت انسان را رقم می‌زنند. در میان نظریه‌های موجود این نظریه گفتمان است که به نحوی هدفمند بین عناصری مانند قدرت، ایدئولوژی، زبان و فرهنگ رابطه برقرار می‌کند. فوکو، مکان‌های آموزشی را به مثابه تولیدکنندگان گفتمان ویژه تاریخی تلقی می‌کند، یعنی مکان‌هایی که در آن‌ها درستی یا نادرستی و قبول یا عدم قبول برخی از گفتمان‌های مدرن تولید می‌شوند. مکان‌های آموزشی نه تنها موضوع گفتمان‌اند بلکه به صورتی تمرکز یافته در گسترش و انتشار گفتمان درگیرند.

هر نظام آموزشی ابزاری سیاسی برای بقا یا تعدیل گفتمان‌ها با دانش و قدرت است (اشرف نظری و حسن‌پور، ۱۳۹۱: ۳۲). به نظر فوکو مدارس به عنوان نوعی نهاد اضباطی زمان و مکان لازم را برای تغییر رفتار دانش‌آموزان در مسیری که مقرر است فراهم می‌سازند. او معتقد است نظام آموزشی با هویت‌سازی برای افراد برای خود مشروعیت کسب می‌کند (فوکو، ۱۴۰۰: ۲۰۱). اگرچه این رویکردهای نظری از محورهای تبیین هویت و همبستگی ملی به شمار می‌آیند، اما صرفاً قرار دادن عناصر مؤثر در همبستگی ملی در قالب این دیدگاه‌ها، سبب اغماض و نادیده گرفتن برخی از عناصر مؤثر در تحکیم همبستگی ملی خواهد بود. بنابراین باید بر این نکته اساسی اذعان نمود که هر ملت بر اساس معیارها و عواملی که قابلیت تطبیق با ساختارهای فرهنگی و هویتی خاص آن ملت را دارد موردنرسی قرار گیرد. در این راستا

نظام آموزشی نقش به سزاوی را می‌تواند ایفا کنند؛ چراکه مدارس، بخش اساسی جامعه ما را تشکیل می‌دهند و برای انتقال دانش و ارزش‌ها، بسیار بالهمیت هستند. ساخت هویتی هر جامعه بهنوعی تعیین کننده برنامه‌ها و راهکارهای نظام آموزشی آن جامعه است و نظام آموزشی نیز بر ساخت هویتی جامعه تأثیر متقابل دارد؛ بنابراین پیش‌بینی عوامل مؤثر بر تغییرات آینده، برای سیاست‌گذاران نظام آموزشی این فرصت را فراهم می‌کند که مهار تغییرات را در دست گرفته، با اقدامات هدفمند خود در جهان مملو از عدم قطعیت‌ها، به چشم‌انداز روشی در زمینهٔ هویت ملی دست یابند و با تقویت انسجام ملی مسیر توسعه و پیشرفت را هموار نمایند.

پیشینهٔ پژوهش

در ارتباط با آینده‌پژوهی هویت ملی می‌توان به پژوهش اخلاقی، صالح صدق پور و نویدادهم (۱۳۹۹) اشاره کرد؛ آن‌ها در مقاله «آینده‌پژوهی اجرای اهداف سند تحول بنیادین آموزش‌وپرورش در افق ۱۴۰۴» به این نتیجه رسیدند که از ۵۸ بازیگر اولیه مرتبط با سند، ۱۴ بازیگر کلیدی هستند که در میان آن‌ها اجماع و توافق کاملی درباره مقادیر، اهداف و اجرای سند وجود ندارد. به عبارتی انسجام نهادی کافی میان بازیگران کلیدی برای اجرا سند برقرار نیست. به عبارتی هر چند نهادها مخالفتی با مضمون سند ندارند اما اصرار، اهتمام و جدیتی برای اجرا و پیاده‌سازی این سند ملی در افق پیش رو دیده نمی‌شود. لذا پیش‌بینی می‌شود اجرا و پیاده‌سازی این سند با چالش‌های اساسی از سوی نهادها و بازیگران روبرو شود و نهاد متولی (شورای عالی آموزش‌وپرورش) لازم است با ایجاد مفاهمه سیاستی و سازگاری نهادی زمینهٔ ایجاد توافق و هماهنگی بیشتر را فراهم آورد.

پژوهش رهسپار، صالحی، عزتی و ذوالفارازاده (۱۳۹۸) با عنوان «شناسایی و تحلیل ساختاری تأثیر متقابل پیشان‌های تغییر در حوزه آموزش‌وپرورش»، پیشان‌های جهانی شدن (بین‌المللی شدن آموزش‌وپرورش)، تنوع طلبی، شبکه اینترنت، انتقال از آموزش به یادگیری و شناسایی و به کارگیری الگوهای بهتر و توسعهٔ فناوری دیجیتال را دارای تأثیرگذاری بالا معرفی کرده است. حاجیانی و ایروانی (۱۳۹۷) در مقاله آینده‌پژوهی هویت ملی ایران در افق زمانی ۱۴۰۷ نشان دادند که هویت مدنی، توسعه و کارآمدی و تساهل و مدار، عدم قطعیت‌های کلیدی تأثیرگذار بر هویت ملی ایران در ده سال آینده است.

تحقیق رمضان‌پور و خالقی و حاجی حسینی (۱۳۹۶) با عنوان «پیشان‌های تأثیرگذار بر فرسته‌های کارآفرینی در نظام آموزشی»، پیشان‌های سطح سواد دیجیتالی نسل امروز و فرهنگ پذیرش تغییر و نوآوری در این زمینه را معرفی کرده است و نشان می‌دهد که رفاه اقتصادی به واسطه افزایش طبقهٔ متوسط در تمامی پیشان‌های برنامه درسی هویت ملی در حال و آینده سایه‌گستر خواهد بود و تمامی ارکان یادگیری - یاددهی را در سطح کشور تحت

تأثیر خود قرار خواهد داد.

چرخاب، حسین‌پور، نصیری و کرایی (۱۳۹۳) با شناسایی ویژگی‌ها و شایستگی‌ها در توسعه منابع انسانی آموزش‌وپرورش با رویکرد آینده‌پژوهی، با استفاده از سند تحول بینادین و سند برنامه درسی ملی، و سند چشم‌انداز ۲۰ ساله ایران، الگویی شامل یک بعد و چهار مؤلفه را معرفی کرده‌اند. اشرافی بوییه (۱۳۹۲) با استفاده از روش کیفی به شناسایی مؤلفه‌های آینده‌پژوهی در محیط‌های آموزشی پرداخته و سپس با روش کمی آن‌ها را اعتبار سنجی کرده است و تفاوت‌ها و تشابهات دیدگاه‌های اسلامی و غربی در این رابطه را بیان نموده است.

روحانی (۱۳۹۰) در پژوهشی با عنوان «چشم‌انداز هویت ملی و دینی ایرانی» به کیفیت تعاملات میان هویت ملی و هویت مذهبی در چارچوب تحولات تاریخی معاصر پرداخته است و روابط بین آن‌ها را به صورت نسبی پوپا و تعاملی پیش‌بینی نموده است.

ابوالحسنی (۱۳۹۰) در مقاله «جهت‌گیری هویت ملی ایران در آینده» ساختار اجتماعی و اقتصادی، فناوری ارتباطی و رسانه‌های جمعی را از جمله عوامل تأثیرگذار بر هویت ملی می‌داند. حاجیانی (۱۳۹۰) در مقاله «آینده‌شناسی هویت جمعی در ایران با روش تحلیل ماتریس متقطع» عناصر سازنده هویت جمعی در ایران را بررسی و مناسبات تعاملی میان آن‌ها را واکاوی نموده است. او معتقد است در ایران آینده، هویت مدرن از اهمیت برجسته‌ای برخوردار خواهد بود. قنبری (۱۳۹۰) در مقاله «نگاهی به آینده هویت ملی ایرانیان» به پیش‌بینی وضعیت هویت ملی در بیست سال آینده پرداخته است. در مجموع، نتایج تحقیقات یادشده، ضمن شناسایی متغیرهای مؤثر بر هویت ملی به تحلیل واکاوی آینده احتمالی هویت ملی پرداخته و با مسأله هویت درگیر هستند.

روش‌پژوهش

از لحاظ روش‌شناختی، این تحقیق از نوع آمیخته با رویکرد اکتشافی نسبت به آینده است و از طریق راهبرد سند کاوی در اسناد بالادستی و تحقیقات از قبل انجام‌شده و به کارگیری روش دلفی انجام گرفته است.

میدان‌پژوهش (جامعه آماری): تمام استادی‌صاحب‌نظر در حوزه هویت ملی و نظام آموزشی و آینده‌پژوهی بوده‌اند.

شرکت‌کنندگان (نمونه آماری): جهت نمونه گیری از روش نمونه گیری هدفمند استفاده شد. آشنا بودن با دانش آینده‌پژوهی و داشتن اطلاع عمیق و تجربه کافی در ارتباط با هویت ملی و نظام آموزشی ملاک انتخاب بود که منجر به انتخاب ۱۵ نفر شد. مشخصات افراد در جدول شماره ۱ آمده است.

روش گردآوری اطلاعات: از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شده است.

اعتبار ابزار: سه‌سویه‌سازی یا مثلث‌سازی: فرض اصلی سه‌سویه‌سازی بر این اصل استوار

است که نتایج به دست آمده از یک منبع اغلب موجب تقویت نتایج به دست آمده از منابع دیگر می شود و از این طریق قابلیت اعتماد یافته ها افزایش می یابد (نصرالصفهانی و کریمی، ۱۳۹۲). بر این اساس برای جمع آوری داده ها سه منبع مختلف مانند ۱. استناد بالادستی نظام تعلیم و تربیت جمهوری اسلامی ایران؛ ۲. پژوهش های داخلی و خارجی در زمینه های هویت ملی و آینده پژوهی و نظام آموزشی و ۳. نظر متخصصان مورد مطالعه قرار گرفت. روش تجزیه و تحلیل داده ها: داده ها با استفاده از نرم افزار میک مک^۱ مورد تحلیل قرار گرفت.

جدول ۱. مشخصات صاحب نظران پاسخ گو به سؤالات پرسشنامه آینده پژوهی

کد	مدرک تحصیلی	محل کار یا تحصیل
۱	دکترای برنامه ریزی درسی	دانشگاه شهید بهشتی
۲	دکترای برنامه ریزی درسی	دانشگاه خوارزمی
۳	دکترای برنامه ریزی آموزشی	دانشگاه کاشان
۴	دکترای تاریخ	دانشگاه کردستان
۵	دکترای جامعه شناسی	دانشگاه شاهد
۶	دکترای آینده پژوهی	دانشگاه دفاع ملی
۷	دکترای آینده پژوهی	دانشگاه تهران
۸	دکترای برنامه ریزی درسی	آموزش و پرورش
۹	دکترای برنامه ریزی درسی	دانشگاه اصفهان
۱۰	دکترای برنامه ریزی درسی	دانشگاه آزاد اسلامی
۱۱	دکترای علوم سیاسی	پدآند غیر عامل کشور
۱۲	دانشجوی دکترای برنامه ریزی درسی	دانشگاه شهید بهشتی
۱۳	دانشجوی دکترای مدیریت آموزشی	دانشگاه شهید بهشتی
۱۴	دانشجوی دکترای برنامه ریزی درسی	دانشگاه علامه طباطبائی
۱۵	دانشجوی دکترای علوم تربیتی	آموزش و پرورش

در مرحله اول برای انتخاب پیشran های مؤثر بر هویت ملی در نظام آموزشی از طریق مرور پژوهش های انجام شده و استناد بالادستی به بررسی پرداخته شد. با توجه به مطالعات صورت گرفته، بررسی پیشینه پژوهش و با مشورت با استاد حوزه آینده پژوهی و تعلیم و تربیت و هویت ملی، فهرست کلمات کلیدی تهیه و با استفاده از پایگاه های اطلاعاتی در دسترس در فاصله زمانی ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۹ به جست و جو پرداخته شد. در مرحله دوم با ارسال پرسشنامه ای با ۳۴ سؤال (جدول شماره ۲) به صورت الکترونیکی برای خبرگان جهت تعیین میزان اهمیت پیشran ها با اعداد ۱ تا ۱۰، بیست پیشran (متغیر) که ۹۰ درصد موارد نمره بالای ۷ گرفته بودند، به دست آمد.

هزاره بزرگ
مطالعاتی
سال دوم
شماره دوم
تابستان ۱۴۰۱

جدول ۲. پیشران‌های پیشنهادی در مرحله اول دلفی

میزان اهمیت لطفاً در بازه ۱ تا ۱۰ که از بی‌اهمیت اهمیت خیلی زیاد نمره دهدید)										ابعاد پیشran‌ها
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
										۱. جهانی شدن
										۲. قوانین آموزشی بین‌المللی و منطقه‌ای
										۳. توسعه و بازارسازی نظام آموزشی
										۴. تمرکزدایی از برنامه درسی
										۵. مدرسه مخصوصی و تفویض اختیار به مدیران آموزشگاهی
										۶. اجرای سند تحول بنیادین آموزش‌پرورش
										۷. نظام سنجش آموزش کشور
										۸. نظارت و تضمین کیفیت در برنامه درسی
										۹. تقویت آزادی و دموکراسی در مراکز آموزشی
										۱۰. کثرت‌گرایی فرهنگی در برنامه درسی
										۱۱. شکاف بین دینداری سنتی و مدرن
										۱۲. رواج فردگرایی در جامعه
										۱۳. وضعیت اقتصادی جامعه
										۱۴. واردات کالاهای فرهنگی (کتاب، اسباب‌بازی)
										۱۵. تاثیر رسانه‌های ارتباط‌گمی مولتی‌مدیا (صداوسیما، ماهواره، اینترنت، شبکه‌های اجتماعی)
										۱۶. وجود فناوری‌های آموزشی و استفاده از آن‌ها در مدارس
										۱۷. اهمیت به تاریخ در برنامه درسی
										۱۸. آموزش شهروندی
										۱۹. تربیت سیاسی
										۲۰. باستان‌گرایی
										۲۱. گسترش خط و زبان فارسی
										۲۲. معماری مدرسه و مراکز آموزشی
										۲۳. عدالت در توزیع امکانات و تجهیزات مدارس
										۲۴. ویژگی‌های شخصیتی و حرفه‌ای معلم
										۲۵. امنیت شغلی معلم
										۲۶. اهمیت محیط‌زیست
										۲۷. روابط انسانی در مدرسه
										۲۸. بهسازی منابع انسانی با تأکید بر جذب استعدادهای برتر
										۲۹. رابطه خانواده با مدرسه
										۳۰. شایع شدن ویروس کرونا
										۳۱. تغییرات پی‌درپی در نظام آموزشی
										۳۲. بی‌ثباتی مدیریتی در آموزش‌پرورش
										۳۳. ضعف در نظام تربیت‌معلم
										۳۴. بحران‌زا بودن طبیعت ایران مانند سیل و زلزله

در راند دوم دلفی این پیشان‌ها به ۱۱ متغیر تقلیل یافت که عبارت‌اند از: جهانی‌شدن، تأثیر رسانه‌ها، تمرکزدایی از نظام آموزشی، کرت‌گرایی فرهنگی در نظام آموزشی، تربیت سیاسی، گسترش زبان و خط فارسی، آموزش شهروندی، معماری مدرسه و مرکز آموزشی، ویژگی‌های حرفه‌ای و شخصیتی معلم، رابطه خانواده و مدرسه و وضعیت اقتصادی جامعه.

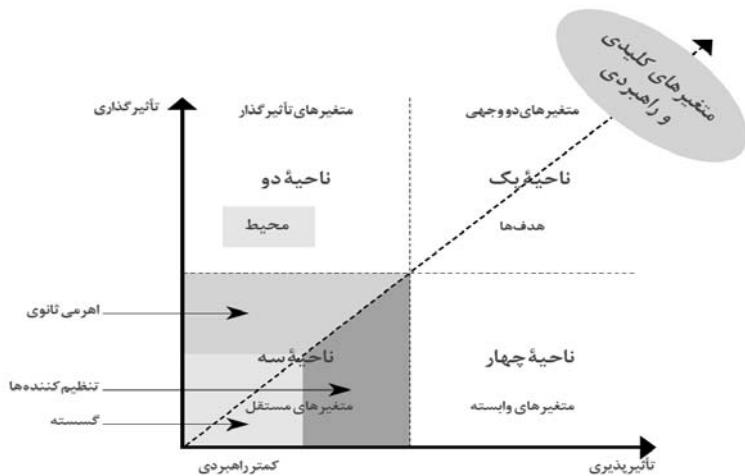
در مرحله سوم دلفی از خبرگان خواسته شد تأثیر هریک از متغیرها را بر متغیرهای دیگر با نمرات ۰ تا ۳ (۰ = بی‌تأثیر، ۱ = تأثیر کم، ۲ = تأثیر متوسط، ۳ = تأثیر زیاد) معین کنند و جدولی به صورت 11×11 به دست آمد (ماتریس تحلیل اثرات متقاطع، جدول شماره ۳). بدین ترتیب میزان وابستگی یک متغیر به دیگر متغیرها مشخص گردید. سپس به کمک نرم‌افزار تحلیل ساختاری میک مک، نتایج تحلیل شد.

جدول ۳. ماتریس تحلیل اثرات متقاطع بر اساس نظر خبرگان

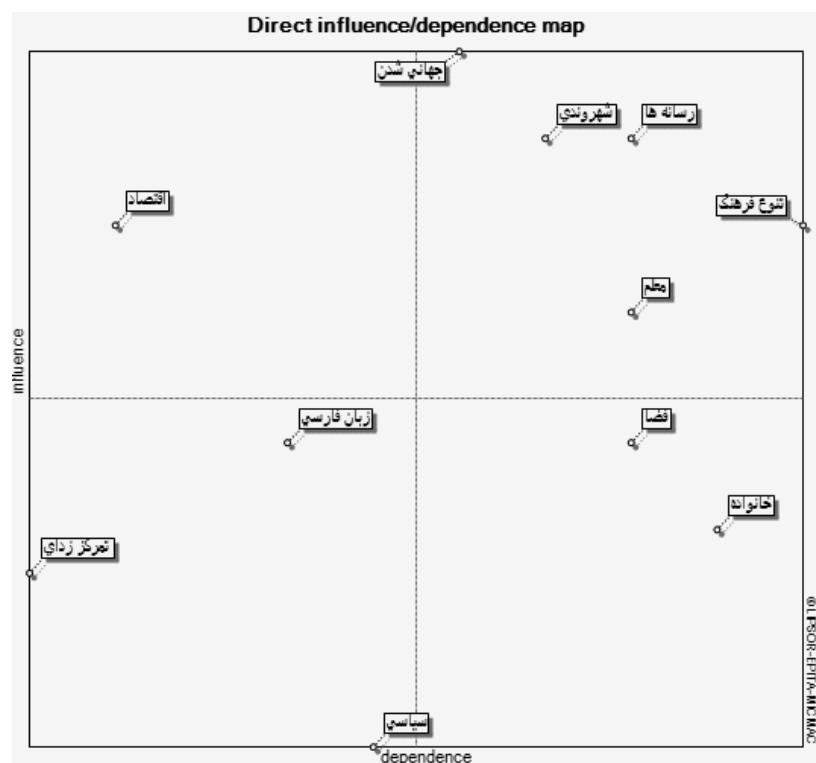
پیشان‌های هویت ملی در نظام آموزشی										
رابطه خانواده و مدرسه	ویژگی‌های معلم	معماری مدرسه	گسترش خط و زبان فارسی	تمرزدایی	تریبون سیاسی	آموزش شهروندی	کرت‌گرایی فرهنگی	رسانه‌ها	وضعیت اقتصادی جامعه	جهانی‌شدن
۳	۳	۳	۲	۲	۳	۳	۳	۳	۲	جهانی‌شدن
۲	۲	۲	۲	۱	۳	۲	۳	۳	۲	وضعیت اقتصادی جامعه
۳	۲	۲	۳	۲	۳	۲	۳		۲	تأثیر رسانه‌های مولتی‌میdia
۲	۲	۲	۱	۲	۱	۳		۲	۱	کرت‌گرایی فرهنگی
۲	۳	۱	۲	۲	۱		۲	۳	۳	آموزش شهروندی
۱	۳	۱	۱	۲		۲	۳	۳	۲	تربیت سیاسی
۲	۲	۲	۲		۱	۲	۰	۲	۱	تمرکزدایی از نظام آموزشی
۲	۱	۲		۱	۲	۲	۲	۱	۲	گسترش خط و زبان فارسی
۲	۱		۲	۲	۱	۲	۱	۱	۱	معماری مدرسه و مراکز آموزشی
۳		۱	۲	۲	۱	۱	۲	۲	۱	ویژگی‌های معلم
	۳	۲	۱	۱	۲	۱	۳	۰	۱	رابطه خانواده و مدرسه

پس از وارد نمودن اعداد جدول ۳ در نرم‌افزار میک مک نمودار ۲ به دست آمد که این نمودار با نمودار گرافیکی استاندارد (نمودار شماره ۱) تطابق داده شد.

تجزیه و تحلیل یافته‌ها

نمودار ۱. نقشه موقعیت‌های چهار گانه محور مختصات میک مک

نمودار ۲. نقشه تأثیرپذیری و تأثیرگذاری پیشran‌های مؤثر بر هویت ملی در نظام آموزشی

۱. ناحیه ۱ (قسمت شمال شرقی نمودار): متغیرهای «جهانی شدن، تأثیر رسانه‌ها، آموزش شهروندی، کثرت‌گرایی فرهنگی و ویژگی معلم» در این ناحیه قرار گرفته‌اند. این متغیرهای راهبردی بوده و بسیار تأثیرگذار و بسیار تأثیرپذیر عمل می‌کنند. هم قابل دست کاری و کنترل هستند و هم بر پویایی و تغییر سیستم تأثیر می‌گذارند. این متغیرها به دو قسمت تقسیم می‌شوند. جهانی شدن و تأثیر رسانه‌ها و آموزش شهروندی که بالای خط قطري این ناحیه قرار می‌گیرند، متغیرهای «ریسک» نامیده می‌شوند زیرا ظرفیت تبدیل شدن به بازیگران کلیدی را دارند؛ یعنی به سرعت تغییرات بر آن‌ها اثر می‌گذارند و آن‌ها نیز این تغییرات را خیلی سریع به متغیرهای دیگر منتقل می‌کنند. متغیرهایی که زیرخط قطري این ناحیه قرار می‌گیرند متغیرهای «هدف» نامیده می‌شوند و نتایج سیستم را به نمایش می‌گذارند. به عبارت دیگر، با دست کاری این متغیرها سیستم تغییرات تکاملی را در پیش خواهد گرفت.

۲. ناحیه ۲ (قسمت شمال غربی نمودار): متغیر «وضعیت اقتصادی جامعه» در این ناحیه قرار گرفته است. برنامه ریزان به ندرت قادر به تغییر در متغیرهای قرار گرفته در ناحیه ۲ هستند. این متغیر به عنوان بحرانی‌ترین پیشان، بیشتر تأثیرگذار و کمتر تأثیرپذیر است. این متغیر بر دیگر متغیرها به خصوص متغیرهای ناحیه ۴ یعنی ارتباط خانواده و مدرسه و معماری فضای مدرسه تأثیرگذار است.

۳. ناحیه ۳ (قسمت جنوب غربی نمودار): پیشان‌های «تربیت سیاسی، گسترش خط و زبان فارسی، تمرکز زدایی از نظام آموزشی» در این ناحیه قرار گرفته‌اند. این متغیرها تأثیرگذاری و تأثیرپذیری بسیار پایینی دارند و نمی‌توانند متغیرهای راهبردی محسوب شوند. این متغیرها از سایر متغیرهای سیستم تأثیر نمی‌پذیرند، بر آن‌ها اثر زیادی ندارند و ارتباط کمی با سیستم دارند. در این قسمت سه نوع متغیر می‌توان دسته‌بندی کرد:

الف) متغیر گستته: در نزدیکی مبدأ مختصات قرار دارند و ارتباطی به پویایی و تغییرات سیستم ندارند، «متمرکز زدایی از نظام آموزشی» در این قسمت از نمودار قرار گرفته است.

ب) متغیر اهرمی ثانویه: «گسترش خط و زبان فارسی» در این قسمت از نمودار قرار گرفته است که بیشتر از آنکه تأثیرپذیر باشد، تأثیرگذار است. چون بالای خط قطري قرار گرفته است به عنوان نقطه معيار یا سنجش قابل استفاده است.

ج) متغیرهای تنظیمی: «تربیت سیاسی» زیرخط قطري و نزدیکی مرکز ثقل قرار دارند و می‌توانند به عنوان متغیر تأثیرگذار ثانویه و یک هدف ضعیف مورد تحلیل قرار گیرند.

۴. ناحیه ۴ (قسمت جنوب شرقی نمودار): «متغیر ارتباط خانواده و مدرسه و متغیر معماری فضای مدرسه» در این ناحیه قرار گرفته‌اند این متغیرها به دلیل وابستگی شدید به سایر متغیرها خاصیت راهبردی ندارند و بیشتر از سایر متغیرها نتیجه می‌شوند. خلاصه یافته‌های بخش آینده‌پژوهی در جدول شماره ۳ آمده است.

جدول ۳. موقعیت پیشران‌ها در مختصات میک مک

نواحی مختصات	اثرات متقابل مستقیم پیشran‌ها
ناحیه ۱ اثرگذاری بالا اثرپذیری بالا	۱. جهانی شدن ۲. آموزش شهروندی ۳. تأثیر رسانه‌های ارتباط‌گمعی مولتی مدیا ۴. کتر-گرایی فرهنگی در نظام آموزشی ۵. ویژگی‌های حرفه‌ای و شخصیتی معلم
ناحیه ۲ اثرگذاری بالا اثرپذیری پایین	وضعیت اقتصادی جامعه
ناحیه ۳ اثرگذاری پایین اثرپذیری پایین	۱. تربیت سیاسی ۲. تمکزدایی از نظام آموزشی ۳. گسترش خط و زبان فارسی
ناحیه ۴ اثرگذاری پایین اثرپذیری بالا	۱. فضای مدرسه و مراکز آموزشی ۲. رابطه خانواده و مدرسه

بحث و نتیجه‌گیری

تفکر درباره آینده برای کارها و اقدامات کنونی انسان امری ضروری است. واکنش بدون تفکر به آینده امکان‌پذیر است؛ اما کنش امکان‌پذیر نیست، چراکه عمل نیاز به پیش‌بینی دارد. بدین ترتیب، تصویرهای آینده (آرمان‌ها، اهداف، مقاصد، امیدها، نگرانی‌ها و آرزوها) پیشran‌های کلی اقدامات فعلی ما هستند.

در این پژوهش، پیشran‌های جهانی شدن، آموزش شهروندی، تأثیر رسانه‌های ارتباط‌گمعی مولتی مدیا، کتر-گرایی فرهنگی در نظام آموزشی و ویژگی‌های حرفه‌ای و شخصیتی معلم متغیرهای راهبردی بوده و بسیار تأثیرگذار هستند. از این بین فرایند جهانی شدن در دهه‌های اخیر و به خصوص بعد از پایان جنگ سرد، به یک‌روند مسلط فکری و مفهومی در عرصه روابط بین‌المللی تبدیل شده است و به تعبیری این مفهوم جزئی از ذخیره لغات و محفوظات مردم قرار گرفته است. درباره جهانی شدن و تأثیر آن بر مسائلی همچون هویت ملی، مرزها، حاکمیت و دولت بحث‌های فراوان صورت گرفته است. جهانی شدن بر نظام آموزشی نیز بی‌تأثیر نبوده است. از منظر هویتی، برخی صاحب‌نظران اعتقاد دارند که جهانی شدن باعث تضعیف هویت‌های ملی کشورها می‌شود و هویت‌های جدید مانند هویت‌های جنسیتی، هویت‌های زبانی، قومی و مانند آن را جایگزین هویت ملی می‌کند. گرچه در قرن بیستم فرایندهای جهانی شدن، برهمبستگی ملی، ظهور بازیگران جدید و گسترش ارتباطات تأثیر گذاشته؛ اما نتوانسته است هویت ملی را از صحنه زندگی داخلی و بین‌المللی بشری حذف کند. در جهان امروز اگرچه افراد و گروه‌ها ممکن

است نظر و دیدگاه متفاوتی به زندگی داشته باشند، در عین حال آن‌ها دارای خواسته‌ها و نیازهای مشترک نیز هستند. در نظام جهانی، کثرت‌گرایی فرهنگی به توانایی درک و فهم تشابهات و تفاوت‌ها در رسوم، ارزش‌ها و باورهای فرد از فرهنگ خود و سایر فرهنگ‌ها اشاره می‌کند. کثرت‌گرایی فرهنگی به روشی از نحوه تعامل و اثرباری متقابل و رفتار و کردار فرد با سایرین سخن گفته و نسبت به باورها، ارزش‌ها و حساسیت‌های فرهنگی مردمان سایر ملل نظیر تبعیض، نژادپرستی، پیش‌داوری و رفتار و کردار کلیشه‌ای یا قالبی حساس می‌باشد. باسود چند فرهنگی از محدوده فرهنگ خود فراتر رفته و سایر فرهنگ‌ها را نیز مورد کاوش و بررسی قرار می‌دهد (Beaupre¹, ۲۰۰۰). نظام آموزشی در کنار آشنایی‌مودن دانش‌آموزان با فرهنگ ملی، باید آشنایی با فرهنگ سایر ملل را نیز در دستور کار قرار دهد و به دانش‌آموزان بیاموزد که برای همه انسان‌ها در هر فرهنگ و ملت و نژادی، احترام انسانی قائل شوند و برای ارتقای جایگاه خود نباید هیچ فرهنگ دیگری را سرکوب کنند. تنوع نژادی، فرهنگی، قومی، طبقه اجتماعی، دینی و زبانی یکی از مشخصه‌های اساسی جهان امروز و عاملی مؤثر در تعاملات بین فردی و ساخت اجتماعی قلمداد می‌شود. به رغم اینکه برای پیشگیری از تبعیض‌های مبتنی بر نژاد، عقیده، رنگ پوست، جنسیت و سن، کم‌ویش قوانینی وضع شده است؛ اما جامعه جهانی همچنان اسیر نگرش‌ها و رفتارهایی است که در قالب برخی از گروه‌های قومی، فرهنگی، اجتماعی با تبعیض و تفکیک برخورده است. کیم و هابارد² (۲۰۰۷: ۲۲۳۹) معتقدند که تفاهم بین اعضای فرهنگ‌های متفاوت همیشه مهم بوده، اما هیچ وقت به اندازه قرن حاضر بالهمیت نبوده است. قبل از تفاهم برای قدرت و حکومت یا دادوستد ضرورت داشت، اما امروزه ارتباطات و حساسیت بین فرهنگی یک موضوع بقا برای بشر است. گی و همکاران³ (۲۰۰۰) بر این اعتقادند که باید تأکید ویژه‌ای بر تشکیل گروه‌های قومیتی، نژادی، جنسی و توانایی‌های گوناگون در کلاس داشت. در چنین گروه‌هایی با ارائه تکالیفی که مستلزم توانایی‌های گوناگون است، دانش‌آموزان نقاط قوت یکدیگر را تکمیل و نقاط ضعف را جبران می‌کنند. از طرفی با تغییر مرتب اعضای گروه‌ها می‌توان انتظار داشت که دانش‌آموزان شخصیت‌های گوناگون را تجربه کنند. آن‌ها اظهار می‌کنند که یادگیری مشارکتی منجر به نگرش‌های نژادی مثبت و افزایش اعتمادبه نفس می‌تواند در قالب حقوق شهروندی دیده شود. شهروندی شانسی است که در آن به طور ضمنی بر برابری انسان‌هایی که عضو یک دولت ملی هستند، تأکید می‌شود. این تساوی و برابری در حقوق شهروندی، به طور رسمی برای تمامی اعضای یک ملت جدا از تمایزات نژادی، زبانی، قومی وجود دارد. از نقطه نظر هویت ملی نکته مهم این است که از لحاظ روانی اعضای یک ملت

1. Beaupre
2. Kim and Hubbard
3. Gay, Geneva, Tyrone, C. Howard

احساس کنند در دستیابی به این حقوق موقعیتی برابر دارند و به آن‌ها ظلم و تبعیض روا نشده است. هر چه یک نظام سیاسی در تأمین این برابری عملکرد موفق‌تری داشته باشد، هویت ملی در آن کشور بحران کمتری دارد. محروم شدن برخی از اقوام یا گروه‌ها از حقوق شهروندی منجر به حاشیه‌ای شدن آن‌ها می‌شود که این امر خود، سبب زنده شدن و تقویت هویت‌های مادون ملی همانند قومیت، نژاد، محله‌گرایی و ... می‌شود و زمینه را برای دست زدن آن‌ها به اعمال سیاسی و از جمله مدعی شدن برای حق تعیین سرنوشت فراهم می‌کند. اسمیت^(۱۳۸۳) معتقد است که ظهور ملی‌گرایی و تقویت همبستگی ملی مستلزم ایفای نقش دولت‌ها در آموزش شهروندان برای ایجاد همبستگی ملی است. در این زمینه معلم نقش بسیار مهمی ایفا می‌کند، او به عنوان یک الگو و اسوه می‌تواند دانش‌آموزان را به کشور علاقه‌مند یا بیزار نماید. البته باید توجه داشت که الگوبرداری دانش‌آموزان صرفاً از وجود معلم نیست بلکه افرادی مانند، هنرمندان، مشاهیر فرهنگی و ادبی، سیاستمداران، فعالان اجتماعی، رهبران دینی، شهداء، قهرمانان نظامی و فعالان محیط‌زیست نیز نقش الگویی برای دانش‌آموزان دارند. در مرحله بازتولید هویت ملی، گفتگو و تعامل در مدرسه بین معلم و دانش‌آموز، دانش‌آموزان با یکدیگر و دانش‌آموزان با سایر کارکنان در ایجاد ارتباط مؤثر، نقش مهمی دارد. این گفتگو در خانواده نیز باید شکل بگیرد. ما در خانواده با چجه‌ها گفتگو نمی‌کنیم و دقیقاً این رابطه در مقیاس بزرگ‌تر در جامعه تکثیر می‌شود. رابطه در سطح مدرسه، خانواده و جامعه سلطه‌گرانه است. دانش‌آموزان باید بتوانند با معلم گفتگو کنند، آن‌ها نیاز به شنیده شدن دارند. به خصوص دانش‌آموزان دختر در این زمینه نیازمندتر هستند. معلم باید در جهت تقویت هویت ملی دانش‌آموزان، تفکر انتقادی را به آن‌ها بیاموزد. در این مرحله دانش‌آموز باید با پرسشگری و تفکر انتقادی به داشته‌های ملی خود بنگرد، پالایش کند، غربال کند، انتخاب کند، به روزرسانی کند، دوست بدارد و احساس تعلق کند. در مرحله دوم، نظام آموزشی با مشارکت دانش‌آموزان در امور مدرسه و حتی جامعه محلی، او را کمک کند تا برای ورود به جامعه آینده آماده شود. فعال نمودن شورای دانش‌آموزی و استفاده از ظرفیت بالای این شورا در اداره امور مدرسه یکی از راههای ساده و در دسترس است. معلم می‌تواند با تطبیق دادن داشته‌های ملی ایران بهخصوص در رشته‌های فرهنگی، ادبی، تاریخی و جغرافیایی با کشورهای دیگر بهخصوص کشورهای منطقه، حس غرور ملی و تعلق به سرزمین را در آن‌ها زنده کند و با ارتباط دادن گذشته باحال، دانش‌آموزان را در جهت برداشتن گام‌های استوارتر به سوی آینده امیدبخش مطمئن گرداند. به جز معلم که در تقویت هویت ملی دانش‌آموزان نقش بسزایی دارد رسانه‌های ارتباط‌جمعی نیز یکی از متغیرهای تأثیرگذار بر هویت ملی تشخیص داده شد. در جوامع امروزی و با ظهور و گسترش فناوری‌های نوین اطلاعات تمام مرزهای هویتی مانند خانواده و محله و قومیت و ملیت به شدت نفوذپذیر

شده است. در دنیای کنونی رسانه‌های ارتباط‌گمی سرعت زیادی به تغییرات اجتماعی داده‌اند. حتی پابرجاترین عرصهٔ حیات بشری یعنی فرهنگ جامعه را نیز درنوردیده‌اند. تحولی که بارلو^۱ آن را جدی‌ترین تحول فرهنگی بعد از کشف آتش می‌داند. فناوری‌های نوین با فراهم آوردن امکان پیدایش جامعهٔ شبکه‌ای که افراد و جوامع را در قالب‌های تازه، هویت تازه بخشیده، علاوه‌بر قواعد و قوانین حاکم بر ارتباط انسان‌ها و نگرش او را نسبت به خود، تغییر داده است؛ بنابراین باید اذعان داشت که بیش از هر چیزی دیگر این هویت است که در بحران فرهنگی ناشی از گسترش رسانه‌ها مسألهٔ آفرین شده است. کوهی و حسنی (۱۳۹۱) در پژوهشی با عنوان رابطهٔ استفاده از رسانه‌های نوین با ابعاد هویتی در نوجوانان و جوانان تبریز به این نتیجه رسیدند که بین استفاده از پایگاه‌های اینترنت، ماهواره و هویت فردی و هویت جهانی رابطهٔ مثبت و با هویت ملی و دینی رابطهٔ منفی وجود دارد. همچنین ظروفی (۱۳۹۱) با بررسی ارتباط بین هویت ملی و استفاده از رسانه‌ها در بین دانشجویان نشان داد که بین میزان استفاده از رسانه‌ها و میزان هویت ملی رابطهٔ آماری معنی‌دار وجود دارد. استفاده از تلویزیون با افزایش هویت ملی و استفاده از موبایل و اینترنت با کاهش میزان هویت ملی همراه است. ازین‌رو نظام آموزشی با اقدامات هدفمند در استفاده بهینه از رسانه‌های ارتباط‌گمی می‌تواند از این امکان، به عنوان یک فرصت استفاده کند.

پیشنهادها

- یکی از اقدامات ضروری در رابطه با تقویت هویت ملی، تشکیل کمیتهٔ راهبردی هویت ملی در سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی درسی آموزش‌وپرورش است تا با رصد کردن تغییرات نظام جهانی تعلیم و تربیت و پژوهش‌های آینده‌پژوهانه سیستم آموزش‌وپرورش را به‌روز کرده و با هماهنگ نمودن تمام دستگاه‌های ذی‌ربط و ارزیابی دائمی بر اجرای مصوبات به تقویت هویت ملی در نظام آموزشی بپردازد.
- یکی دیگر از اقدامات مناسب در راستای تقویت هویت ملی تحول در ساختار آموزش‌وپرورش، توسعه و بازسازی نظام آموزشی و تمرکز‌زدایی از نظام آموزشی است. برای انجام این اصلاحات، آموزش و تربیت مدیران و معلمان آگاه، بالانگیزه و باورمند به هویت ملی در دانشگاه فرهنگیان و مراکز تربیت‌معلم از ضروریات است. در این راستا، قرار دادن سرفصل‌هایی در رابطه با ابعاد هویت ملی در منابع و محتوای دروس این دانشگاه‌ها و داشتن برنامه‌هایی چون اردوهای استانی و بازدید از تمام مناطق ایران در دورهٔ چهارساله تربیت‌معلم پیشنهاد می‌گردد. در این راستا پیشنهاد می‌شود افراد دارای توانمندی، علاقه و باور و انگیزه در رابطه با ابعاد هویت ملی برای شغل معلمی انتخاب شوند.

- نظام آموزشی موظف شود به تنوعات فرهنگی، زبانی، قومی، دینی در آموزش توجه نمایند و همه را مورداحترام قرار دهد.
- امروزه فناوری سبب افزایش اطلاعات و قدرت اختیار انسان شده است. در این فضای دانشآموزان در معرض اطلاعات واگرای بسیاری از طریق شبکه‌های اجتماعی مجازی هستند، بنابراین اولاً آشنایی معلمان و والدین با فناوری‌های جدید بهخصوص شبکه‌های اجتماعی امری غیرقابل‌چشم‌پوشی است و نظام آموزشی باید در این جهت تلاش مستمر و پیگیر داشته باشد و ثانیاً بدون وجود مطالبی که حاوی اطلاعات تاریخی و مستند از نحوه شکل‌گیری کشور ایران است، خواک فکری لازم در اختیار دانشآموزان قرار نمی‌گیرد. برنامه‌ریزان درسی لازم است اطلاعات کافی و صحیح در این مورد در شبکه‌های مجازی قرار دهد تا نوجوانان با اندیشه درست از توانایی‌های تفکر واقع‌بینانه و انتقادی و خلاقیت و توانایی حل مسأله مجهز شوند. دانشآموز امروز، در جامعه‌فردا با مسائلی مواجه می‌شود که باید در مورد آن‌ها تصمیم‌گیری کند؛ لذا نظام آموزشی باید به این آموزش‌های بنیادی در جهت تقویت ملی بکوشد.
- این مطالعه آینده‌پژوهانه نشان داد که جهانی شدن، آموزش شهریوندی، رسانه‌ها، ویژگی‌ها و شخصیت معلم و چند فرهنگ‌گرایی بیشترین تأثیر را بر هویت ملی در نظام آموزشی خواهند داشت. بنابراین، پیشنهاد می‌شود وضعیت هریک از این پیشران‌ها در نظام آموزشی در حال اجرا مشخص شده و برای مؤثر واقع‌شدن هر پیشran الگویی اجرایی طراحی شود.

تعارض منافع

بنا بر اظهار نویسنده‌گان مقاله حاضر فاقد هر گونه تعارض منافع بوده است.

منابع و مأخذ

- ابوالحسنی، عبدالرحیم (۱۳۹۰). «گرایش یا جهت‌گیری هویت ملی در آینده». سminar تخصصی آینده‌شناسی هویت ملی در ایران. پژوهشکده تحقیقات راهبردی.
- اخلاقی، آزیتا و بهرام صالح صدق پور و مهدی نویدادهم (۱۳۹۹). «آینده‌پژوهی اجرای اهداف سند تحول بنیادین آموزش و پرورش در افق ۱۴۰۴». *فصلنامه راهبردی سیاست‌گذاری عمومی*. شماره ۱۰: ۸۰-۵۷.
- اسمیت، آنتونی دی (۱۳۸۳). *ناسیونالیسم - نظریه، ایدئولوژی، تاریخ*. ترجمه منصور انصاری. تهران: تمدن ایرانی.
- ashraf نظری، علی و علی حسن پور (۱۳۹۱). «فرهنگ، قدرت و معنا در نظام آموزشی جمهوری اسلامی ایران». *فصلنامه مطالعات ملی*. شماره ۲: ۵۱-۲۷.
- ashrafi بوبیه، شهزاده (۱۳۹۲). «مؤلفه‌های آینده‌پژوهی در محیط‌های آموزشی با تأکید بر آموزه‌های اسلامی». *پایان نامه منتشرنشده کارشناسی ارشد. دانشکده علوم تربیتی. دانشگاه تهران*.
- اکبری، محمدعلی (۱۳۸۵). *تبارشناسی هویت جدید ایرانی*. تهران: علمی و فرهنگی.
- اکبری، حسین و جلیل عزیزی (۱۳۸۷). «هویت ملی و عوامل مؤثر بر آن در میان دانش‌آموزان متوسطه».
- بازرگان، زهرا (۱۳۹۷). «آموزش فرآگیر». *دانشنامه برنامه درسی ایران*.
- تاجیک، محمدرضا (۱۳۸۴). *روایت غیریت و هویت در میان ایرانیان*. تهران: فرهنگ گفتمان.
- جنکینز، ریچارد (۱۳۹۹). *هویت اجتماعی*. ترجمه نازنین میرزاگیگی. تهران: نشر آگه.
- چرخاب، مليحه؛ محمد حسین پور؛ ماریا نصیری و امین کرایی (۱۳۹۳). «شناسایی ویژگی‌ها و شایستگی‌ها در توسعه منابع انسانی آموزش و پرورش با رویکرد آینده‌پژوهی»؛ *مطالعه موردی: مدیران آموزش و پرورش استان خوزستان*. مقاله ارائه شده در همایش‌های بین‌المللی صداوسیما؛ *کنفرانس بین‌المللی مدیریت در قرن ۲۱*.
- حاجیانی، ابراهیم (۱۳۸۸). *جامعه‌شناسی هویت ایرانی*. تهران: مرکز استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام.
- حجایانی ابراهیم (۱۳۷۹). «تحلیل جامعه‌شناختی هویت ملی در ایران و طرح چندفرضیه». *فصلنامه مطالعات ملی*. شماره ۵: ۲۲۸-۱۹۲.
- حجایانی، ابراهیم (۱۳۹۰). «آینده‌شناسی هویت جمعی در ایران با روش تحلیل ماتریس متقارن». سminar تخصصی آینده‌شناسی هویت ملی در ایران. پژوهشکده تحقیقات راهبردی.
- حجایانی، ابراهیم و زهرا ایروانی (۱۳۹۷). «آینده‌پژوهی هویت ملی ایران در افق زمانی ۱۴۰۷». *فصلنامه مطالعات ملی* شماره ۲۰: ۳-۲۰.
- ذاکری، مختار؛ بابک شمشیری و فرهاد خرمایی (۱۳۹۴). «بررسی پدیدارشناسانه مفهوم هویت: تلاشی در ارائه مدل فرایندهای هویتی». *فصلنامه روش‌ها و مدل‌های روان‌شنختی*. شماره ۱۶: ۷۱-۵۹.

رمضان پور نرگسی، قاسم و آرمن خالقی و حجت‌الله حاجی حسینی (۱۳۹۶). «شناسایی روندهای فناوری و پیشرانهای تغییر شکل دهنده فرصت‌های کارآفرینانه در حوزه آموزش. آموزش عالی ایران. شماره ۸: ۱۹۰-۳۵

روحانی، حسن (۱۳۹۰). «چشم‌انداز هویت ملی و دینی ایرانی». سمینار تخصصی آینده‌شناسی هویت ملی در ایران. پژوهشکده تحقیقات راهبردی.

ریتر، جرج (۱۳۸۸). نظریه جامعه‌شناسی در دوران معاصر. ترجمه محسن ثلاثی. تهران، علمی. ساروخانی، باقر و زهرا کروبی (۱۳۸۸). «فرایند جهانی شدن و تأثیر آن بر نقش رسانه‌ها در حوزه فرهنگی ایران: مطالعه موردی تلویزیون» *فصلنامه علوم اجتماعی*، شماره ۴۷: ۷۳-۳۷.

سند تحول بنیادین نظام تربیت رسمی و عمومی جمهوری اسلامی ایران در افق چشم‌انداز (۱۳۹۰) تهران: دبیرخانه شورای عالی آموزش و پرورش.

صالحی، کیوان و زهره رهسپارو میترا عزتی و محمد Mehdi ذوالفقارزاده (۱۳۹۸). «شناسایی و تحلیل ساختاری تأثیر متقابل پیشرانهای تغییر در حوزه آموزش و پرورش». *فصلنامه نوآوری‌های آموزشی*، شماره ۷۰: ۱۲۶-۱۰۱.

ظروفی، مجید (۱۳۹۱). «بررسی ارتباط بین هویت ملی و استفاده از رسانه‌ها در بین دانشجویان». *مطالعات جامعه‌شناسی*. شماره ۵: ۱۵۵-۱۳۹.

فوکو، میشل (۱۴۰۰). مراقبت و تنبیه تولد زندان. ترجمه نیکو سرخوش و افسین جهان دیده. تهران: نشر نی. قنبری، علی (۱۳۹۰). «نگاهی به آینده هویت ملی ایرانیان». سمینار تخصصی آینده‌شناسی هویت ملی در ایران. پژوهشکده تحقیقات راهبردی.

کاستلز، مانوئل (۱۳۸۵). *عصر اطلاعات و قدرت هویت*. ترجمه احمد علیقلیان و حسن چاوشیان. تهران: طرح نو.

کوهی، کمال و محمدرضا حسنی (۱۳۹۱). «رابطه استفاده از رسانه‌های نوین با ابعاد هویتی در نوجوانان و جوانان ۱۴ تا ۲۹ ساله شهر تبریز». *پژوهش های ارتباطی*. شماره ۱۹: ۱۳۰-۱۰۹.

کلنر، ارنست (۱۳۸۸). *ناسیونالیسم*. ترجمه محمدعلی تقی. تهران: نشر مرکز. گوتک، جرالد (۱۳۹۲). *مکاتب فلسفی و آراء تربیتی*. ترجمه محمد جعفر پاک‌سرشت. تهران: نشرسamt. میرمحمدی، داود و باقر ساروخانی (۱۳۹۱). «فضای مجازی و تحولات هویت ملی در ایران (مطالعه موردی شهر تهران)». *فصلنامه مطالعات ملی*، شماره ۵۲: ۳۰-۳۳.

میلر، جی.پی (۱۳۹۲). *نظریه‌های برنامه درسی*. ترجمه محمود مهرمحمدي. تهران: نشرسamt. نصر اصفهانی، احمد رضا و صدیقه کریمی (۱۳۹۲). «مفهوم و مدل جامعه یادگیری در کشور ایران». *جامعه‌شناسی کاربردی*، شماره ۲: ۶۶-۴۱.

Beaupre, B. (2000). *Blending Cultural, Academic, and Technological Communication: Literacy for the New Millennium*.

Billante,N. and Saunders, P. (2002); "Six Questions about Civility", Center for

Independent.

Eriksen, Thomas H. (1993). **Ethincity and nationalism**, London: Pluto press.

Gay, Geneva. Tyrone, C. Howard. (2000), “**Multicultural teacher education for the 21st century.**”, The Teacher Educator 36(1):1-16.

Kim, Min-Sun and Hubbard, Amy S. Ebisu .)2007(. ‘**Intercultural Communication in the Global Village:How to Understand “The Other”**”, Journal of Intercultural Communication Research, 36: 3, 223 — 235.

